

faae samme Egenstaaelse som de 15,000 Rbd., nemlig at de ikke gives efter nogen bestemt Lovregel, men som et Tilskud for at hjælpe Theaterbestyrelsen igjennem; det er Betsindingen af „indtil 10,000 Rbd.“ Hvad angaaer det Tusinde Daler til Skulpturarbejder, som den ærebe sidste Tale ikke vilde stemme for, men dog gav en Slags Ubefaling, saa veed ogsaa det ærebe Thing, at jeg fraraader at vedtage dem. Vi have engang sluttet en Afford med den paagjældende gamle, elstværddige og duelige samlende Mand, som for Statens Regning rider sin Kjøphest — det er en behagelig Maade at ride den paa. — Den ærebe Minister har selv indrømmet, at efter de 5 Aars Forløb burde der ikke mere være Spørgsmaal om de Tusinde Daler, og altsaa er der ingen Grund for os til at stemme derfor. Derksom vi ved denne Leilighed vænne en Mand til ved en vis elstværddig Paatrængenhed at staa sig, hvad han vil, saa veed jeg ikke, hvor Grændsen skal være; for disse tusinde Daler kunne de unge Kunstnere virkelig ikke frembringe mange Marmorarbejder; det kan kun være Gipsafføbninger, der kunne staaes for de Penge. Desuden maae vi vel lægge Mærke til, at dersom vi gaae ind paa disse tusinde Daler under denne Forudsætning, saa er det ikke mere til denne elstværddige gamle Mand, der er 76 Aar, og hvis Livstraad man her har villet spinde kort af, for at staae ham Pengene, men saa bliver det tværtimod en vedvarende Bestemmelse hvert Aar at give 2000 Rbd. for at kjøbe Arbejder hos Billedhuggerne, ligesom vi give 3000 Rbd. for at kjøbe Arbejder hos Malerne, og lade Bygmestrene bygge for ogsaa at have Noget at fortjene. Finantsloven er ganske sikkert, som det ærebe Medlem siger, kun gjældende for et Aar, men der er engang affluttet en Slags Overenskomst om, at efter 5 Aars Forløb skal der ikke mere være Tale om de tidnævnte tusinde Daler, og nu bringer det ærebe Medlem Spørgsmaalet frem igjen, blot for denne elstværddige gamle Mandes Skyld. Jeg vil altsaa foreslaae, at vi stemme derimod, og at man, hvis det skal være lykkes mig at

ubvilke nogen Elstværddighed, ogsaa lader mig raade over 1000 Daler til min Fornøielse.

Kirke- og Underviisningsministeren:

Det forekommer mig, at den ærebe Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) ikke med Grund kan anke over, at der er stillet et Endringsforslag om de tusinde Daler, thi naaget han nu anerkjender, at der var en Overenskomst om, at de skal gives for 5 Aar, saa foreslog han dog ifjor, at de ikke skal gives for mere end 4 Aar. Det er derfor egentlig ganske hans eget Fodspor, man følger, naar man nu foreslaae, at de skulle gives for 6 Aar. Naar man siger 5 Aar, saa mener man ikke saa aldeles nøiagtig 5 Aar, men man kan derved mene 4 eller 6 Aar, og det er altsaa kun denne videre Fortolkning man gjør gjældende ved at stemme for Endringsforslaget. Derksom Vedtagelsen deraf imidlertid skal have til Følge, at man til 3die Behandling vilde nedsette, hvad der var bevilget til Malerisamlingen, saa forekommer det mig ikke, at der er Anledning til nu at stemme for Forslaget. Det er ganske sikkert, at Beløbet af Ministeriet kun er begjært for 5 Aar, og jeg vil derfor ikke stille noget Forlangende i saa Henseende; men det vilde paa ingen Maade være mig ukjært, om det ærebe Thing vilde stemme for Endringsforslaget.

Jeg kan ikke nægte, at det forekommer mig, at Thingets ærebe Medlemmer gaae temmelig meget i Enkelthederne med Hensyn til det Forslag, der er stillet om en Mission til Grønland. I det man har meddeelt de forelagte Oplysninger, har Meningen jo ikke været den, at hvert enkelt Punkt i en saadan Sag, der endnu staaer paa et aldeles foreløbigt Standpunkt, skal gives Approbation af Thinget. Det, at man f. Ex. gaaer ind paa Enkelthederne i, at Dr. Kalkars Ytringer om, hvorledes han tænker sig hans Instrux skal være, forekommer mig at være langt mere betænkeligt, end naar der er Tale, om Reolerne i Geheimearkivet skulle males eller ikke; det er en Selvfølge, at